

ere, gøres et Forsøg. Det er det, det ærede Medlem vil have gjort, og det er det, jeg og de allerfleste ved Fjorden takke ham for. Nu staaer det til Rigsdagen, hvordan den vil stille sig. Det ærede Medlem rettede allerede en Tak til Finansudvalget for dets Stilling. Det synes jeg er lovligt tidligt. Han mente, at dersom Finansudvalget ikke havde taget den Stilling og halvvejs tilkendegivet, at det var imod Tanken — det synes jeg nu ikke, det har gjort —, saa vilde der være blevet rettet stærke Bebrejdelser mod det ud over Landet for, at det var gaaet for hastigt frem. Jeg mener nu, at Finansudvalget og ogsaa vi andre staa os bedst ved ikke at regne med, hvor megen Anerkendelse vi kunne faa i den ene eller den anden Retning, men at vi bør gøre, hvad vi synes er det bedste og forsvarligste; det er det, vi staa os bedst ved i Længden, og det haaber jeg ogsaa, alle ville mene.

S. Sørensen: Det er bedst, jeg begynder med det, det ærede Medlem sluttede med: Enheden af nogle Navne, jeg havde nævnt. Jeg samlede naturligvis sammen, hvad der kunde tale for, at der gik ikke saa lidt itu ved en saadan Flytning, ved dette saakaldte Forsøg — ved Forsøg behøver der ikke altid at gaa noget itu, men her gaar der ikke saa lidt itu —, og jeg nævnede ganske rolig de tre Navne, men talte slet ikke om deres Enhed. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) sad foran mig, og jeg ved, han er gode Venner med Komponisten Carl Nielsen, derfor nævnede jeg hans Navn. Det morede det ærede Medlem og maaske flere. Det var det hele.

Førrige Gang, det ærede Medlem havde Ordet, var han saa meget ked af, at Bladene skrev om den Sag. Jeg kan ikke indse, hvorfor man skal være saa ked af, at Pressen tager sig af store og vigtige Spørgsmaal, hvad enten de drøftes ude i Befolkningen eller her mellem os Tingmænd. Men jeg kan saa godt forstaa, at der er nogen Misfornøjelse hos det ærede Medlem, thi naar jeg undtager Ringkøbing-Bladene, har jeg ikke set noget som helst Blad udtale sig derom, uden at det har udtalt sig rosende om den Stilling, Finansudvalget har taget, og fremhævet, at det var en vigtig Sag, og at der vilde gaa meget i Stykker, dersom vi flyttede dette Udløb. Men jeg kan jo ikke gøre for, hvad Bladene skrive. Jeg har set denne Sag fremdragen — i min Favør, for at tale kort —

i Blade af alle Farver. Det er ikke saaledes, at det er gjort til et politisk Spørgsmaal. Jeg kan nævne Blade af socialdemokratisk Farve og Blade som „Jydsk Morgenblad“ f. Eks., og jeg kan nævne Blade fra forskellige Egne af Landet, Esbjerg, Varde, Ringkøbing, Aarhus, Odense og København — det er saa spredt som vel muligt. Allesammen kunne de ikke have lokalt Kendskab, men en Del af dem viser dog, at de have det. Maa jeg nævne et Blad som „Fyns Tidende“. Jeg haaber ikke, det ærede Medlem tror, at dette Blad vil det nuværende Ministerium andet end godt, og det er et Blad, hvis Ord altid, ogsaa naar det ikke har staaet med Regeringen, har haft en vis Betydning. Dette Blad skrev meget sympatisk i min Favør. Dermed skulde vi, tror jeg, være færdige med Bladene. (*Sabroe:* Det blive vi nu ikke saa let!) Ja, for min Skyld maa de godt skrive mere.

I Dag saa vi, hvorledes det ærede Medlem bar sig ad med at tage $\frac{2}{3}$ af Underskrifterne fra den sydlige Del, som jeg repræsenterer, fra. Jeg blev ikke rigtig klog paa det; han sagde, man kunde bygge en Dæmning, og saa nævnede han visse bestemte Punkter, hvorover denne Dæmning skulde gaa; det kunde man let gøre, sagde han — ja, man kan i alt Fald let sige det, men at bygge en Dæmning for Vesterhavet er nu ikke saa let gjort som sagt —, men ved denne Dæmning vilde man altsaa kunne sikre de $\frac{2}{3}$ af de Mænds Ejendomme, hvis Underskrifter han ankede paa. Se, det var paa den Maade, han fik de $\frac{2}{3}$ fra, men det gjorde han i alt Fald ikke uden Omkostninger. Han indrømmede, at der skulde være 3 Sluser. De Medlemmer, som have noget Begreb om, hvad det vil sige at sætte Sluser for Vesterhavets Indtrængen, ville indrømme, at skulle vi have 3 Sluser i en saadan Dæmning, komme vi op til Beløb, hvorom vi slet ikke have drømt før. Det Digeprojekt kender jeg jo for Resten nok noget til.

Det ærede Medlem fremhævede, at ved Tarm var der Underskrivere, som ikke havde nogen særlig Interesse i Sagen. Det kan jeg ikke saa godt vide som det ærede Medlem, for han bor jo nærmere derved end jeg, og det er hans egne Vælgere derved. Men at Tarmboerne have Enge ved Skernaen, saa meget tror jeg dog at vide, og de, som have underskrevet, maa vel vide sig berørte deraf. At Vælgerne derved i vore Dage skulde føle sig saa berøvede, om det er Gaardmænd eller Gods ejere, der bede dem om deres Underskrift